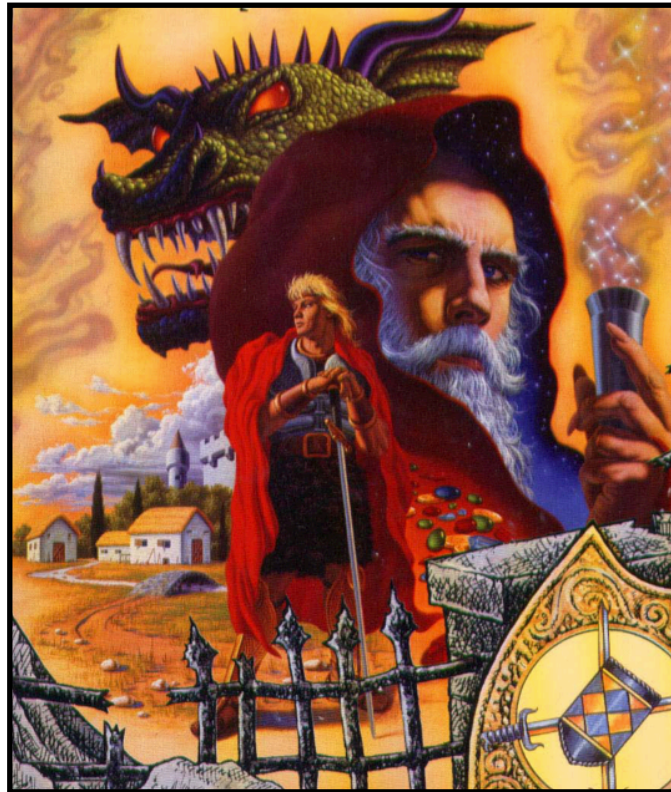

מבוכים ודרקונים - מיני עולם מערכה

עמק רעם - מאת קולין מקומב 1992.

תרגום: תמיר לוי 2021. blackdogcomp@gmail.com

עמק רעם יצא לאור ב-1992 ע"י חברת TSR כעולם מערכה פנטסטי בסיסי המתרחש כולו בעמק קטן (ראה מפה בסוף). התמונה לקוחה מן החוברת המקורית וצוירה ע"י רוג'ר לאבלייס.

חלק 1: המסע בעמק רעם

צא מנקודת הנחה כי האדם הממוצע עובר 30 ק"מ במשך 10 שעות צעדה וכי רכיבה על סוס מקצרת את הזמן בחצי. במילים אחרות, הרפתקן רכוב, יגמע 60 ק"מ ב-10 שעות. אם הקצב נשמע לך איטי מדי, דמיין סוס עמוס לעייפה בצויד ושריון, השומר על קצב מהיר ללא הפסק.

עמק רעם מוקף מכל צדדיו בצוקים שגובהם כמעט 750 מטר ומעטות הדרכים המובילות החוצה ממנו לעולם הגדול. עמק רעם הוא למעשה מיני עולם בפני עצמו, וכולל את רוב סוגי השטח הנפוצים בארץ גדולה: יערות, אגמים, מישורים ואדמות ביצה. מאפיינים אלו פזורים באופן כמעט אקראי בעמק ובהם שוכנים יצורים מעניקי ברכה כמו גם כאלו אפלים שכוונתם להרע.

גבעות פארולאס

בצפון ובמערב נמצאות גבעות פארולאס אשר נקראות ע"ש הרפתקן מפורסם: הגמד הראשון שהניח את כף רגלו בעמק. הגבעות חלקות ועגולות ונראות כמעט מהונדסות. המדרונות החומים מנוקדים בעצים נמוכים ושיחים שונים. הגבעות מסתיימות באדמת מרעה ממזרח ובצוק כביר ממערב, שם ניצב מבצר הגמדים העתיק 'בית קמין'. חומות מבצר הגמדים עמוסות בסדקים וסימנים המעידים על הקרבות הרבים שהתחוללו באזור והאדמה סביב שחורה. לא רק הגמדים בעלי השפעה ועוצמה באזור זה, אלא גם האורקים (אשר חזרו לאחר שנים של שקט יחסי), המנסים בכל הזדמנות לגרום לצרות בבית קמין. היות והגבעות מתאימות למגורי הגמדים כמו גם האורקים והיות וישנה שנהא יוקדת בין שני הגזעים - מעטים הסיכויים שיגיעו להסכמה מי שולט בגבעות פארולאס וקרוב לוודאי שיעבירו את חייהם במלחמה שאינה פוסקת.

ישנה דרך בין היישוב 'קליין' לבין בית קמין. הדרך הייתה בעבר בטוחה למעבר סחורות אך מאז שהאורקים חזרו, התנועה כמעט ואינה קיימת היות וסחרים לא מוכנים להסתכן במוות מידי שבטי האורקים.

קליין ואגם אוסטרל

ממזרח לגבעות פארולאס, נמצא הכפר קליין על גדות אגם אוסטרל. הסער הנשפך הוא שמו של מפל מים אדיר המהווה את מקור המים לאגם וממנו נלקח הכינוי לעמק היות וכאשר האוויר אינו נע, מימיו של המפל משמיעים שאגה החוזרת כהד אקוסטי ברחבי העמק. למרות זאת, הצליל די חולף מעל הכפר קליין דרך הצוקים ואין בו מידת רעש יוצאת דופן.

הגבעות הבוערות

מזרחית לקליין, נמצאות הגבעות הבוערות - אשר קיבלו את שמן כתוצאה מהגייזרים והקיטור הפורץ מהן. הגבעות הוולקניות הללו מרעידות מדי פעם את ההרים. ישנן מספר עצים בגבעות הללו (בעיקר מחטניים) והן מהוות בית בעיקר לגובלינים וקובולדים שנמלטו מאויביהם האלפים. חייהם של השבטים הללו לא נוחים כמו בתקופת שהותם ביער, אך הם התרגלו לאוויר הגופריתי ותוקפים מדי פעם כורים ושיירות בדרך למכרות. החיות בחלק הצפוני של עמק רעם, נוטות להיות חיות קטנות כגון ארנבים ושפני סלע, סנאים וכו' אך מדי פעם ישנה עדות לדוב או חיה גדולה אחרת. במקום יש בעיקר עורבים וציפורי טרף ואוכלי נבלות.

יער גאונטלין

יער גאונטלין מכסה כמעט רבע משטח העמק. כמות האור החודר מצמרות העצים, משתנה מאזור לאזור. היער יכול להיחשב כסבוך וצפוף אך מואר מדי פעם ע"י קרני השמש (בחלקו הדרומי) או מלא בטחב ורטיבות ומרווח (כמו בחלקו ליד הגבעות הבוערות). ישנן גבעות משוננות מראה בחלקו הצפוני, תהומות ומערות לאורך הנהר ממערב וגבעות נוחות ופסטורליות כמעט מדרום מזרח. בחלקו המזרחי, המוני סלעים מפוזרים על הקרקע. מה שהוביל לשמועה כי שבט של ענקי גבעות מתגוררים במקום והשתלטו על כל חלקו המזרחי של היער. בחלקו הדרומי של היער, היכן שהאלפים שולטים, החיות רגועות וניתן למצוא שלל יצורים קסומים לצד בריכות צלולות ועצים מלכותיים למראה. מרכז יישוב האלפים נחשב כמעניק שלוה כמעט מושלמת.

אך בעת האחרונה, כוחות הרסניים השתלטו על חלק מן היער ושינו בו את סדרי הטבע. כוח מכושף, משנה את היער כך שנוצרות בו תופעות מוזרות: נחלים זורמים אל הכלום, גבעות לפתע מסתיימות בחדות עד שהמטייל בהם נעצר בתדהמה למראה האדמה. ציפורים וחיות אחרות באותו האזור, גם כן מושפעות מן הכישוף הפראי וישנם דיווחים על חיות הנראות כשילוב מעוות של מספר יצורים.

מישור העשב הגדול

המישור חוצה את עמק רעם מצפון לדרום וכולל בתוכו אדמה צחיחה כמו גם אדמה פוריה שבה חוות מרעה וחקלאות. העשבייה במקום צומחת לגובה של 1.20 מטר ומהווה מקום מושלם להסתתר בו לאחר מרדף או בכדי לייצר מארב. קרבות שונים בהיסטוריית העמק, הגיעו לשיאם במישור העשב והחוקר חד העין יכול ויבחין בין העשבייה הגבוהה, בפיסת שריון או אפילו נשק גמדי או אלפי - איכותי לאין שעור מתוצרת מודרנית יותר מעשה האדם. נפחים רבים ימצאו עניין בכלי נשק שכאלו, במטרה ללמוד את סודות חישול הפלדה. חלקם אף ישכרו הרפתקנים לחפש עבורם. לעיתים, חברות חיפוש שכאלו ייפגשו ויפתרו את העימות ביניהם באופן אלים ומדמם.

החכם יימנע מלמצוא עצמו בין שני חבורות שכאלו היות וכל אחת מהן תדרוש חזקה על המציאה. המישור הוא גם בית הגידול הטבעי של לא מעט יצורים. בין היתר, בקר ובאפלו ומדי פעם עדרי סוסים האוכלים עשב לצד שלדים מתפוררים מקרבות העבר. בינות העשבייה הגבוהה ישנם גם יישובים - מעט במספר - הנחשבים לא יותר גדולים מחוות בעלי מספר חד ספרתי של מבנים. אותם חוואים וחוואיות מתמודדים עם יצורים אחרים שעוינים אותם, אך מפגינים תעוזה יוצאת דופן ולמעשה, הלוחמים הגדולים ביותר שיצאו מעמק רעם, הגיעו מחוות שכאלו. מזג האוויר במישור משתנה תכופות כתוצאה מהרוח העזה הנושבת בעמק. היערות והגבעות מהוות מקום מקלט, אך לא כך הדבר בנוגע למישור... בהחלט ישנם מצבים בהם השמש מאירה ושולטת ברקיע ושעה לאחר מכן, מסתתרת בינות ענני סערה.

ביצות הדכדוך

ביצות הדכדוך נמצאות מדרום לגבעות פארולאס. בעבר, הביצות היו יער נפלא שבו הייתה אקדמיית הלוחמים, אך כתוצאה מלחש הרסני - אחד המקומות היפים בעמק הפך להיות אחד המקומות המכוערים בו. האזור כולו נראה מעוות. בריכות המים שנאגרו לאחר הגשמים האחרונים אינם מושכים אליהם חרקים אלא רק אצות וזוהמה. השלוליות ריקות מבעלי חיים ואילו מי הביצה מתעתעים: חלקם בצבע חום ועומקם מספר סנטימטרים וחלקם גבוהים מאדם בוגר. היות והאוויר באדמת הביצות הוא רעיל במידה מסויימת, ישנן מעט חיות המתגוררות שם. כאשר הרפתקן נכנס לביצה, עליו לגלגל הצלה כנגד רעל או שיסבול ממינוס אחד להתקפה ולנזק כמו גם לדירג השריון. האוויר תמיד לח ומעופש והערפל התמידי שם, תמיד נע במעגלים היפנוטיים. מדי פעם בפעם, האדמה פולטת עננה של גז רעיל. פלג של נהר הדרייק זורם כאן ומתפתל בעצלתיים עד אשר יוצא ונשפך למאגר גדול. לצד המאגר ישנה טחנה ישנה השרויה במסתורין - זאת כי לא יעלה על הדעת מישהו אשר יחליט להתגורר שם.

יער בריציט

מדרום לביצות הדכדוך, גדל היער השלוו של בריציט. יופיו של יער גאונטלין חיוור בהשוואה לאצילות וההוד של יער בריציט. העצים המלכותיים כמעט ארכיטיפיים במראם. הגזעים ישרים וגבוהים והעלים בוהקים בצבע אמרלד ירוק. רצפת היער נעימה להליכה ופה ושם ניתן למצוא בריכות בצבע כחול עמוק כאשר אור השמש צובע תמידית את היער בגוון חום זהוב. אפילו אם ישנם ענני סערה בעת החורף, יער בריציט תמיד נשאר חמים ונעים. בע"ח ביער אינם עוינים ואינם ביישנים ואלא אם יתקלו בעוינות, לא יימנעו מלפגוש באחרים המטיילים במקום. ישנם שועלים בעלי זנב אלגנטי ולהקות זאבים הצדות ארנבים חולים וצבאים שהתרחקו מן העדר וכך נשמר האיזון הטבעי.

במאז היער ישנו מעיין קסום, אשר יש לו חלק בהפיכת המקום למופלא כל-כך. מי המעיין מרפאים פצעים ומסירים קללות כמו גם מחלות. מי המעיין זורמים בפלג קטן ברחבי היער אך המים יאבדו את יכולתם אם יילקחו מן היער. מיקום המעיין נחשב כסוד כמוס וישנו הסכם שבשתיקה בקרב אלו השומרים עליו, כי אלימות לא תותר סביבו. אך אם כוח עוין אכן ביצע זאת, העונש הוא קשה: הדמות תובא למצב של גסיסה פעמים רבות ואז תושקה במי המעיין ולבסוף תושלך אל מחוץ ליער גוססת כמזון לאוכלי נבלות. אם כחו כלשהוא מנסה לתקוף את היער עצמו, היער כולו (כולל החיות) נהפך כמעט ליצור מודע בעל חישה והופך קטלני כלפי התוקפים.

יער גראקן

ממזרח ליער בריציט, נמצא יער גראקן על עצי הגבוהים (אף יותר מענקים). אור השמש בקושי חודר את צמרות העצים וכתוצאה מכך, רצפת היער קירחת למדי. תחושת עזות שוררת היער זה עם הרוחות המגיעות ממישור העשב הגדול. היער עמו אפולולי וקודר. סימנים רבים של כוח על אנושי נראים בו: סלעים אדירים שנופצו בכוח, סימני טפרים על העצים ועקבות עמוקות בשבילים. הגשמים העזים שנופלים בעמק מתאספים על העלים הרחבים, ומדי פעם נופלים כמטח על הקרקע. יער גראקן הוא ללא ספק מקום מסוכן.

האזור סביב מליניר

האזור סביב מליניר נמצא מזרחית לצפון יער גראקן והוא מלא במכרות העתיקים של הגמדים כמו גם אלו החדשים יותר שנוצרו ע"י בני האדם. בחלק המזרחי נמצא הכפר הקטן ומוקף העצים טורלין. יישוב שרק עתה מתאושש מהשפעת לחש מרושע שגרם לחורף כבד ליפול עליו. העיר מליניר - היישוב הגדול ביותר בעמק רעם - נמצאת לגדת אגם גאניפובו כמובן האי המסתורי של המכשף. מימיו של האדם מדרום מתחברים לביצה השחורה.

יער בצת

יער בצת, כיאה לשמו, מלא בבריכות של מים מעופשים ואדמתו תמיד רטובה. עצים שולחים ענפים ושורשים עמוק באדמה למצוא עוגן. כל צעד באדמה, גורם למגפיים לשקוע יותר ומעלה עננה מסריחה מלאה בברחשים מציקים. היער כולו קודר ומדכא ויש מעט מאד עצים יבשים להסקה. יער בצת, כמו יער גראקן, מלא בבקתות של אלו אשר היו טיפשים מספיק לנסות ולהתיישב בו. בקתות אלו אף הן שוקעות באדמה הרכה. היות ואנשי לטאה טבחו במתיישבים המקוריים, ברבים מהבתים נשאר חפציהם של האחרונים. הרפתקנים לעיתים נשכרים ע"י קרוביהם של המתיישבים, להשיב חזרה אוצר כזה או אחר מן הבקתות.

הביצה השחורה

אדמת יער בצת לבסוף הופכת להיות האזור הידוע בשם הביצה השחורה. אזור זה רטוב תמידית ולפיכך ירוק עד עם שרכים ועצים נמוכים ורקובים. האדמה מסוכנת ובה בוץ טובעני המוביל למוות מהיר עבור אלו שאינם מכירים את סודות השבילים שם. החרקים בביצה השחורה אף גרועים יותר מיער בצת ולא ניתן להרחיקם מן הגוף... אלא אם כן מורחים על הגוף צמח הגדל במקום שלרוע המזל נראה זהה לחלוטין לקיסוס רעיל.

הגבעות המקורנות

גבעות אלו ומיוערות (אך לא בצפיפות) ובהן מערות רבות. עקב קרבתם לביצה השחורה, היה ניתן לשער כי האוויר בהם יהיה לח, אך לא כך הדבר היות ורוחות העמק שולחות את הלחות חזרה לביצה. מזג האוויר בגבעות נעים למדי והאוויר הצח מהווה רעננות נחוצה לאחר ביקור בביצה הסמוכה. הגבעות אינן נחשבות מסוכנות היות ואין בהן שודדים או מפלצות ידועות אך אלו שכן שוכנים שם... ללא ספק קטלניות.

גבעות העצם

בחלק הדרום מערבי של העמק נמצאות גבעות העצם. בניגוד לנעימות השוררת בגבעות המקורנות, גבעות העצם הן גבעות של אדמה קשה ויצורים עוינים. ישנם מערות ונקיקים מסוכנים באזור זה ועננה של אבק לבן כעצם מדי פעם עולה באוויר וגורמת לחנק בגרון. גבעות העצם הן לפחות בית לדרקון אחד גדול. בעבר, חוסל דרקון אחד אך בשנים האחרונות ישנן עדויות על דרקון גדול יותר... המרחף באזור.

נהר הדרייק

נהר הדרייק האצילי זורם לכל אורך העמק. למרות כי הוא מתפצל פעמים רבות, כיוון זרימתו זהה (מצפון לדרום). מקור נביעתו הוא אגם אוסטרל ואז הוא מתפצל מערבה ומזרחה. לא נדיר לראות כלי שיט על נהר הדרייק - עושים דרכם לטורליין, מליניר או קליין למטרות מסחר. היות ויצורים מרושעים נמצאים במספרים ניכרים בצפון, היה מקובל לחשוב כי אותם יצורים, ירעילו את מי הנהר בכדי להרוג את תושבי העמק מדרום. שבט קובולדים בעבר אף ניסה לעשות זאת, רק לאחר מכן גילו כי זרימתו חזקה מדי והרעל שקע והתמוסס מדולל במי הנהר.

חלק 2 : ההיסטוריה של עמק רעם

הערה: חלק זה מיועד לשה"מ ועלול לגרום לספויילרים עבור השחקנים.

מלחמות העמק

לפני בוא האדם לעמק, האלפים והגמדים חיו בו. שני הגזעים היו אדישים אחד לשני בתחילה היות ואף צד לא חמד בטריטוריית האחר. אך בחלוף הזמן, ההבדלים ביניהם התחדדו היות וגישתם הבסיסית כלפי החיים הייתה כה שונה.

המפגשים ביניהם הפכו נדירים והאדישות התחלפה בחוסר אמון וחשדנות. מצב זה הוביל לבסוף לאיסור על מפגש בין השניים.

מספר גמדים ואלפים, צעירים וחמומי מוח, החלו להתכתש פה ושם ולבצע פעולות גרילה ובסופו של דבר (היות ולשני הגזעים זכרון ארוך) - הדבר הוביל למלחמה כוללת.

האלפים, חמושים בקסם עוצמתי, הפכו את מצודות הגמדים לערימת עפר. קשת האלפים צלפו בגמדים בקלות ממסתור היער.

היה נראה כי הגמדים הובסו אך כניסיון אחרון לצאת מנצחים, השתמשו הגמדים ברוחות העמק והציתו את היערות.

בין אם כנקמה על שריפת היערות או שמא הרצון להימלט - האלפים יצאו מן היער בהמוניהם, פניהם מכוסות אפר ונשימתם כבדה ונלחמו בגמדים במישור. דם רב זרם והתערבל במימי נהר הדרייק.

בינתיים, הגזעים המרושעים באמת (כדוגמת האורקים והגובלינים), ניצלו את הסיטואציה בכדי לזרוע הרס בקרב אויביהם המושבעים ביודעם כי שני הצדדים יאשימו אחד את השני במעשי הזוועה שביצעו.

למשך זמן מסוים, ערמומיות זו השתלמה והטבח בנשים, זקנים וטף מידי האורקים הגביר את הזעם של הגמדים והאלפים אחד כנגד השני.

הדבר השתנה כאשר ילד אלפי נמלט והצליח לספר את שאירע בכפרו.

שני הצדדים נפגשו והסכימו על הפסקת נשק במטרה לטפל באויב המשותף.

כוחם המשותף היה רב והגובלינים נמלטו עבר הגבעות הבווערות ואילו האורקים נמלטו מן העמק לחלוטין.

הגמדים והאלפים - אוכלוסייתם קטנה בהרבה, ניסוגו ליערות ולהרים בכדי להחלים.

הגמדים הקימו לעצמם בית חדש בגבעות פארולאס ואילו האלפים בחלק הדרומי של יער גאונטלין.

הם נמנעו מליהפגש אחד עם השני אך שמרו על קשר עם הקהילה הקטנה של בני המחצית אשר התגוררו בעמק.

בני האדם הגיעו לעמק בערך בתקופה זו ומצאו אותו עשיר במחצבים ולכן החלו להתיישב ולהקים ערים במטרה לנצל עד תום.

כאשר נפגשו בני האדם עם הגזעים האחרים (הגמדים, האלפים ובני המחצית) - הדבר היה מלווה בחשדנות רבה היות והגזעים הילידים לעמק, חששו ממלחמה נוספת שאולי תפרוץ.

ושבו פעם, כאשר היחסים בין הגזעים הטובים החלו להיות מתוחים - הופיע האויב המשותף המרושע לאחדם (גם אם לזמן קצר).

הגובלינים, אשר כעת שלטו בגבעות הבווערות, החלו להתנחל בחלק הצפוני של יער גאונטלין ואילו האורקים שחזרו ונקמה בעיניהם החלו לתקוף את הגמדים בגבעות פארולאס.

האלפים והגמדים, היו נותנים למצב להמשיך מבלי להתערב בצרותיו של האחר אך בני האדם צעדו קדימה ולקחו על עצמם את תפקיד המאחד.

ברית נוצרה וכוח משולב הביס שוב את הגזעים המרושעים אשר כעת היו מפוזרים והאיום הוסר.

בני האדם יצאו מן הברית כמנצחים הגדולים אך שאר הגזעים - למרות כי הפסיקו לזמום אחד כנגד השני - הפגינו אי רצון לנהל קשרי מסחר עם האחר.

מצב זה של שלום קר קיים עד היום הזה.

ישנה הימנעות של האלפים והגמדים לפגוש אחד בשני ואם כן קורה הדבר - חשדנות רבה והתנהלות גסה מלווה אותו מפגש.

הקמת הקוואדריאל

לאורך השנים, ממלכות קמו ונפלו מחוץ לעמק וזרם של פליטים החל מגיע. ביניהם היו קוסמים עוצמתיים, אבירים ללא מלך, כהנים חדורי אמונה וגנבים מיומנים. אותם פליטים התיישבו על חורבות היישובים הישנים וניסו לבנות עתיד. חלקם הצליחו וחלקם לא. חלקם התפרנסו מן החקלאות והמסחר והציד וחלקם ביצעו פשיטות על כפרים אחרים ואף שיתפו פעולה עם הגובלינים והאורקים שנותרו בעמק.

ואז, מגיפה מוזרה הכתה בעמק במפתיע. המגפה הכתה ביישובי האדם כמו גם במחילות בני המחצית, בין עצי האלפים ובתוך מצודות הגמדים.

למרות מאמצייהם של מיטב המרפאים - תרופה לא נמצאה ומרבית תושבי העמק מתו וגופותיהם נרקבו באדמה.

מוזרה עוד יותר הייתה העובדה שיצורים מרושעים לא הושפעו ממנה ולמעשה, חלקם אף התחזקו ממנה. עובדות אלו גרמו לרבים להאמין, כי קוסם כלשהוא היה אחראי לדבר במטרה כי המפלצות ישתלטו על העמק.

שוב, היו אלו בני האדם שאיחדו את הגזעים הטובים של העמק והכהנים של הגזעים השונים איחדו את כוחם בתפילה וריכוז (שאף גרם לחלקם למות מתשישות) ולהביס את האורקים והגובלינים כמו גם לחסל את המגפה.

המועצה ההיסטורית נוסדה ובה נציג מכל אחד מן הגזעים במטרה לדון בהבטחת עתידם בעמק. הם נפגשו באי המכשף באגם גאניף. מטרתם המיידית הייתה כי מלחמות העמק (כפי שנקראו המלחמות בין האלפים לגמדים), יסתיימו ולא ישובו.

לכולם היה ברור כי ייקח לא מעט זמן עד כי שני הגזעים ילמדו לחיות בהרמוניה, אך בתור התחלה, לייצר בסיס שבו לא יילחמו אחד בשני.

כסמל להסכם, המועצה קיבצה חבורת הרפתקנים אשר יסיירו בעמק וייקחו על עצמם להילחם ולהדוף את הכאוס בכל מקום בו יפגשו בו.

חלק מן הגזעים לא הפגינו התלהבות לרעיון אך עד מהרה דעתם השתנתה כאשר כל אחד מהם חיפש את נציג הכבוד לחבורה העתידית.

נציג הגמדים היה טארגאט דמאורק - לוחם ידוע בעל מוניטין כי הרג יותר ממאה אורקים במהלך חייו.

האלפים שלחו את הקשתית הטובה ביותר שלהם: ת'סנדריה זוהר-כוכבים אשר כשרונותיה באמנות הקסם כמו גם אמנות הירי בקשת היו אגדיים. בני האדם שלחו שניים: איש אמונה ונוכל. הכהן היה האב פאטריוס טימוריס שנחשב למרפא המפורסם בעמק בעוד השני - אשר נודע רק בשם 'העורבן האפור' - החזיק במוניטין כי לא היה מנעול או או מלכודת אשר יכלו לכשרונותיו. אחרונים הצטרפו נציגי בני המחצית: האחים התאומים קוריאן ודוריאן הזריזים אשר נידבו את חרבותיהם הקצרות. החבורה יצאה לבצע את המוטל עליה ואף הצליחו בכך. היו אלו ת'סנדריה וטארגאט בחבורה (למרבה האירוניה) שהבינו אחד את השניה ויצרו קשר אמיץ. בסוף המשימה, החבורה חזרה לאי המכשף בכדי לדווח למועצה והתגלה כי שניים מהם מתו. היו אלו העורבני האפור וקוריאן בן המחצית שמתו מהתקפת הדרקון האדום 'אפר' אשר ניסה להשמיד את הכפר טורלין. במותם, אפשרו לת'סנדרה להנחית את מכת המוות בעזרת לחש שהכינה מראש. בטקס רב רושם, ארבעת השורדים מהחבורה הוכרזו כ-'קווארדיאלי' - הגנרלים של העמק. מאז אותו יום, כל אימת שאחד מן הקוואדריאל מת, הגזע אליו היה שייך, התחייב לשלוח את נציגו החדש לתפוס את מקומו של המת.

גורל מאוחד

ת'סנדריה וטארגאט הכריזו על נישואין כאשר פרשו מן הקוואדריאל. הכרזה זו גרמה לתרעומת משני הגזעים וסערת נפש. נראה היה שלמעט הזוג הטרי, לא היה בנמצא אף לא אחד שלא התנגד לנישואים בין גזעיים. למרות המהומה, בסופו של דבר החתונה התקיימה ולרווחת הזוג, לא נרשמו אירועים אלימים. האורחים היו רבי מעלה מכל הגזעים והזוג ללא ספק היה שרוי באהבה. כולם חיכו ללידת ילדם הראשון אך לרוע המזל, הבוגדנות הכתה. הרצח של הזוג וילדם שעדיין לא נולד ועוד באירוניה כי המבצעים היו אלפים וגמדים ששיתפו פעולה במעשה הנתעב, גרמה לזעזוע ובושה של ממש שאיחדה את שני הגזעים בהחלטה להניח את העוינות בעבר.

החרב כנגד השרביט

בשנים שחלפו, לוחם מפורסם בשם סר ג'יימסון, הקים אקדמיה ללוחמים באזור המתוחם שמדרומית לגבעות פארולאס. אותה אקדמיה שגשגה ופרחה והדבר היווה סימן לשאר בעלי מקצוע להקים מוסדות דומים. הקוסמים הקימו מגדל שבו לימדו את אמנות הקסם ברכס הרים במקום שנודע בשם 'פסגת כשף'. הכהנים בתורם, הקימו מקדש וסמינר בעיירה מליניר ואילו הנוכלים הקימו גילדה במליניר ובטורלין (כאשר רק זו שבמליניר שרדה). הייתה זו תקופה יחסית של סדר וחיים שלווים. למרבה הצער, הסדר והשלווה הופרו היות ולמרות כי בני האדם הצליחו לאחד את הגזעים השונים, הם התקשו לעיתים להיות מאוחדים אחד כלפי השני.

היות והמפלצות נסוגו ולא היוו איום זה שנים, קטנוניות הופיעה והחל מאבק על השפעה פוליטית. הלוחמים והקוסמים היו הראשונים לריב... וויכוחים הפכו למהלומות... ועד מהרה שני הצדדים מצאו עצמם במלחמה כוללת. קריאות לשכירי חרב מעבר לעמק נשמעו ומכונות מלחמה צעדו עבר פסגת כשף עד כי המקום הפך להריסות. האוויר היה רווי בכשף וצלילי חרבות ולא נראה היה כי הדבר הולך להשתנות. הקוסמים, בראותם כי כוחם נחלש, הטילו את הלחש החזק ביותר שיכלו וכתוצאה מכך, היער אשר היה כמגן, הפך לאזור מעוות ונוראי ומבעבע הידוע כיום כביצות הדכדוך. הלוחמים ששרדו, נשבעו לנקום. שנה לאחר מכן, כאשר הקוסמים היו בתחושת בטחון כוזבת, הם קיבלו קבוצה קטנה של מתלמידים במבנה המחודש שבפסגת כשף. טבח נוראי התרחש והשמועה היא כי לא נותר אף אחד בחיים. אותם מתנקשים נמלטו ולא ידוע דבר על מקומם. השמועה המפורסמת ביותר היא, כי נמלטו אל הביצות שבחלק הדרומי שבעמק. ידוע כי גם הקוסמים כמו גם הלוחמים השאירו אחריהם אוצרות וחפצים יקרי ערך. הלוחמים על שריונם וכל הנשק אשר מוטלים בהריסות האקדמיה בביצות הדכדוך ואילו הקוסמים על אוצרותיהם המכשופים בכספות אשר במגדל הנטוש בהרים. הדבר היחיד שמונע מהרפתקנים לבזוז מקומות אלו, היא השמועה העיקשת כי שומרים ערטייליים נמצאים שם...

חלק 3 - היישובים המרכזיים בעמק

בעוד הגמדים הקימו את בית קמין בגבעות פארולאס והאלפים מפוזרים ביער גאונטלין, בני האדם חיים לרוב בשלושה יישובים עיקריים בעמק: קליין, מליניר וטורלין. קליין, הממוקמת בצפון, הינו יישוב חקלאי המסתמך על מרעה וחיות משק.

טורלין, הממוקמת סמוך ליר, הינה עיירת חוטבי עצים המרוויחה גם מהסחר למליניר. כפי שהוזכר, טורלין כרגע מתאוששת מלחש כפור שגרם לרוב תושביה לעזוב.

מליניר, היא היישוב הגדול והמשפיע ביותר בעמק, גם בגלל מיקומה במרכז אך גם בגלל הקשר שלה עם העולם החיצון.

קליין

קליין נמצאת על גדת אגם אוטרל הסוער ומתבססת על מימיו כמו גם על האדמה הפוריה סביב לו. מי האגם כה בבריאים עד כי נראה שמספר הדגים לא פוחת. האדמה הפוריה סביב מספקת יבולים מרשימים יותר מכל מקום אחר בעמק.

יש בעיירה גם מסבאה בשם 'ההרפיה המלודית' אשר משרתת את תושביה (הצמאים) של העיירה נאמנה. מסבאה זו כה פופולרית בקליין עד כי הפכה לאולם העיירה הלא רשמי אליו באים להירגע, לנוח, לשחרר קיטור ולדון בכל.

אוכלוסיית קליין מורכבת לרוב מבני אדם אך גמדים, אלפים ובני מחצית מתקבלים בה בברכה. אין נפחיה בקליין ואם התושבים רוצים עבודת מתכת, הם עושים דרכם למליניר או מזמינים דרך עמדת הסחר. עמדת הסחר שולחת פעם בשבוע סוחר להביא מוצרים ממליניר על נהר הדרייק.

הנפח במליניר לרוב מסיים את העבודה תוך שבועיים ואילו הנפח בטורלין לרוב מסיים מהר יותר אך איכות נחשבת נמוכה יותר.

בכדי לפצות על המחסור בנפחיה, קליין נחשבת למקום המתמחה ברצענות. בהניתן זמן לבעל מקצוע בקליין, כל עור יכול להפוך ליצירת אמנות.

המסחר היחיד המתרחש כיום הוא זה עם מליניר היות ואורקים ושאר שבטים החלו להופיע בדרך הישנה ההמובילה לבית קמין ואין סוחר אחד שיהמר על מסע מוצלח לשם.

ישנו מגדל תצפית במרכז העיירה ובו תמיד תצפיתנים אשר במידה ורואים כי התקפה מתקרבת, מכים בפעמון גדול. צליל הפעמון (אף כי קליין מעולם לא עמדה בפני התקפה) מסמן לתושבים כי עליהם להתחמש ולהיות מוכנים.

טורלין

עיירה גאה זו כעת ניצבת שוממה לרוב. ביתיה ריקים וחוטבי העצים שבה נטשו כתוצאה מן הכישוף שהוטל עליה.

ישנם מספר תושבים אשר נשארו במקום ומאמינים כי טורלין נועדה לגדלות ויכול להיות כי הם אף צודקים. השמועות על הכישוף שהתפוגג נעו מהר וכעת לא מעט עושים דרכם להתיישב בעיירה חזרה.

מבנה העיירה בנוי סביב הדרך למליניר ולמכרות. הדרך מתפתלת סביב העיירה ואז ממשיכה דרום מזרח. רוב הבניינים החשובים בטורלין מצויים על הדרך הזו. למרות הירידה באוכלוסייה, הנח, הנגר, האופה והשוחט עדיין כאן.

הנגרייה הגדולה וסניף גילדת הגנבים נסגרו מאז הקללה כאשר האחרונים אמנם השאירו מעט חפצים מאחור אך גם מלכודות.

המקדש עדיין פתוח אך עובד באופן מינימלי ולכן כל ריפוי שהחבורה תצטרך יעלה להם יקר יותר משמעותית. המקדש הוא גם המקום בו ילדי טורלין לומדים.

הנזק הגדול ביותר נגרם לחוואים. סביב טורלין ניתן למצוא חוות עזובות שהחורף הכבד הרס את יבוליהן. פונדק הכרית הרכה ומסבאת הגובלין המחייך פתוחים לציבור וכרגע רואים עלייה כאשר תושבים מתחילים לחזור.

טורלין היא עיירה דמוקרטית במהותה בה בוחרים כל חמש שנים את ראש הכפר. ראש העיר הנוכחי, מחזיק בתפקיד כבר קרוב ל-20 שנה. בחור גדול ובעל ונעים הליכות, הוא יודע גם להיות תקיף וטובת הכפר לגד עיניו.

מליניר

מליניר הינה עיירה עם חומה ובה יותר מ-200 תושבים. בני אדם ודמויי אדם חיים שם מעורבים מבלי שנראה כי למישהו אכפת.

במובן מסויים, מליניר הינה עיירה לדוגמה היות ואין שנאה של אחד כלפי השני או רשע מזוקק בין תושביה. העיירה מחולקת לששה רובעים ללא הפרדה ביניהם: אזור המגורים, השוק הגדול, אזור הסוחרים ואזור המחסנים. לאחר מכן, העשירים הקימו לעצמם רובע בו הם חיים עד היום בחלק הדרום מזרחי והכהנים הקימו רובע נוסף.

עורק החיים של העיירה הוא נתיב הסחר והעיירה תמיד עושה הכל בכדי להקל על סוחרים ולמנוע פגיעה בעסקים ולכן לא פלא שמרכז העיירה הוא השוק הגדול. אזור המגורים הוא צנוע למדי והרחובות נקיים יחסית, הבתים לרוב מתנשאים לגובה קומה אחת או שניים ועשויים מעץ ואבן.

מצפון מזרח לשוק, ישנו רובע סוחרים, שם ישנם חנויות המוכרות חפצים מחוץ לעמק או דברים מיוחדים. מדרום לרובע המקדש, מתנשאות שלוש אחוזות גדולות המהוות את רובע העשירים. אזור זה מוקף בחומה. אזור המחסנים נמצא ליד הרציפים על גדת נהר הדרייק ושם ניתן למצוא את כל הסחורה המאוכסנת שהגיעה למליניר מעיירות אחרות ומחוץ לעמק.

ישנה חומה מסביב לעיר, שנבנתה והגנה על התקפה אחת כנגד העיר ע"י נולים ותושביה אסירי תודה על הימצאותה.

פונדקים: 'העז הסרקסטית' - כנראה הפונדק המשובח ביותר בעמק. בניין בן שלוש קומות המנוהל ע"י גמד בשם בודייה בולון העושה הכל כמעט למען נוחות לקוחותיו וחמוש בפטיש מלחמה קסום לטיפול בלקוחות בעייתיים. את שם הפונדק לקח מכינוי שהעניק לו אחד מחבריו.

עוד מקומות במליניר בנספח בהמשך.

חלק 4 : יצורי העמק

גבעות פארולאס

בצפון, הגמדים והאורקים מצויים במאבק עיקש על השליטה באזור כבר עשרות שנים. למרות כי הגמדים מצויים יותר ומאורגנים יותר, לאורקים עומד יתרון המספרים והעובדה כי חיי האינדיבידואל זניחים בעיניהם. כתוצאה מכך, האורקים מתחילים להשתלט אט אט על הגבעות. כל מי שמטייל בגבעות, כמעט בוודאות יפגוש בכוח אורקים או גמדים מפטרלים או אף בקרב של שני הצדדים. 2 הצדדים נלחמים אחד בשני ללא הפסק וישמחו לבני ברית.

הגבעות הבוערות

גובלינים וקובולדים התנחלו בחלק הצפוני של הגבעות אך לא במספרים שיאיימו על היישוב קליין. אם זאת, המספרים כן מהווים איום על אלו שיחליטו לבקר בגבעות. יש לפחות להקת זאבים אחת גדולה בגבעות (זאבי פרא או ווארגים כפי שהם נקראים), כאשר לפעמים הגובלינים מצליחים לתפוס ולאסף גור אחד או שניים מהם. יש גם פומות (אריה הרים) המשוטטות ואורבות למטיילים בדרך.

ביצות הדכדוך ופסגת הכשף

עקב הקרבות הרבים שהתרחשו שם, ביצות הדכדוך מלאות בגופות המוסתרות בין השורשים והערפל שמעיק אשר מופיע אף ביום הבהיר ביותר. עם מספר האלמתיים הגבוה במקום, אין פלא כי מספר היצורים החיים נמוך מאד. מפעם לפעם, כוחות קטנים של זומבים ושלדים צועדים כנגד החיים באזור. מי שולט בהם ומדוע הינן שאלות שאין להן תשובה. אולי מדובר בכהן מרושע המקווה להשיג עוצמה או שמה הקוסם המטורף החי לפי האגדה בפסגת כשף. ידוע כי מי שמתיישב בקרבת פסגת כשף, מבקש על עצמו הרס. למרות כי אין התיישבות שם זה זמן רב, נראה כי ההתקפות היוצאות משם מתרחשות כאשר ישנה נוכחות חיים באזור. יכול להיות כי מדובר בצירוף מקרים ואולי האלמתיים פשוט מפטרלים במקום גם כשאף אחד לא באזור. אף אחד לא חקר את פסגת הכשף. ישנו משהו במקום המשרה פחד אף בהרפתקנים האמיצים ביותר.

מישור העשב הגדול

במישור העשב חיים יצורים רבים, שמקורם לרוב הוא מן האדמות סביב. אורקים מגבעות פארולאס הינם מחזה נפוץ כמו גם גובלינים וקובולדים מהגבעות הבוערות. אלמתיים לעיתים נמצאים משוטטים מביצות הדכדוך והרפיות וקנטאורים לעיתים יוצאים מגבולות יער בריצ'ט.

דובי ינשוף, דובלינים ונולים מגיעים מיער גאונטלין ויער גראקן במטרה לצוד בערבות גם כן. הגמדים מעדיפים לצוד את אויביהם במישור הפתוח כמו גם האלפים שמגרשים את היצורים משטחם ביער גאונטלין ובנוסף לכל, ישנם כמוכן בני האדם - הרפתקנים אשר יוצאים לסייר בארץ. המישורים סביב העיירות, אינם שורצי מפלצות ואותם מפלצות שניסו לתקוף חוות בודדות גילו בדרך הקשה כי הן מוכנות ומבוצרות היטב למקרה שכזה.

יער גאונטלין

ברחיב יער גאונטלין הגדול, ישנם איזורים שהאלפים הפכו בטוחים (עבור אלו שאינם מתכוונים להרע לאלפים). אזורים אחרים ביער מהווים ניגוד אפל לאור האלפים. לפחות אזור אחד נמצא בשליטת הנולים. פעם בכל עונה, כטקס התבגרות, יוצאים חברות של 10-15 נולים לציד בו הם שוחטים כל יצור אשר הם פוגשים. היות והנולים הם אויבים מושבעים של האלפים, לרוב הריגת אלפים נעשית דרך עיניו איטי. הרפתקנים בהחלט יכולים למצוא גופות מעונות שהשאירו אחריהם הנולים. הוליס, אולי בגלל טקס ההתבגרות, לעיתים נודדים מעבר לטריטוריה שלהם ומתכתשים רבות עם האלפים. הנולים גם נמצאים במאבק עם שכניהם הדובלינים. הדובלינים, בהיותם ערמומיים, לרוב מתגנבים לכפרי הנולים וחוטפים את הנשים והצעירים למטרת עבדות. למרות זאת, שני הצדדים אינם נכנסים למלחמה כוללת היות והאויב שהם שונאים יותר מכל הינם האלפים. האלפים הם הכח השולט בדרום היער. הנולים בצפון מערב והדובלינים בצפון מזרח. בנוסף לצדדים אלו, ישנם יצורים נוספים: מראהו של וויברן אינו נדיר והשמעות מדברות אף על קן שלם. ישנם גם אזורים שהנולים לא מעיזים להתקרב ואשר נשלטים ע"י עכבישים. למרות כי עכבישים אינם נחשבים כיצור בעל תבונה גבוהה, ישנו כוח מרושע אשר מנחה אותם באזור הנמצא במרכז היער. ישנו מספיק ציד ביער והמטייל בו יגלה כי יש ביער הרבה יותר מפלצות ממה שמראהו המלבב מותיר רושם.

יער בריצ'ט

ביער בריצ'ט המופלא, ישנם מעט איומים לסדר החיים הרגיל. למרות זאת, ישנו משהו באוויר הגורם לך להרגיש כי אינך רצוי כאן. ככל שהמטייל מאריך את שהותו, כך התחושה גוברת עד כי נראה שהיער כולו פועל כנגדו. אם אותו מטייל לא יוכיח את רצונו הטוב כלפי היער, תחושה זו תהפוך בלתי נסבלת. האמת היא שיער בריצ'ט מהווה הרחבה של רצונו של בראן-אפ-שיימוס, חד קרן המגן על היער. שיערו לבן כשלג וקרנו שנהב טהור. אותו חד קרן עובד נמרצות בכדי להרחיק כל רוע מיער בריצ'ט לאחר שראה מה קרה ביער גאונטלין. הוא השפיע על העצים עצמם לפתח חשדנות וסלידה מאלו ההולכים על שתיים ואלא אם כן אותם יצורים

שהולכים על שתיים לא יפגינו עזרה ורצון טוב כלפי העצים עצמם, לא תהיה להם מנוחה ביער זה. ביער בריציט חי גם שבט קנטאורים שאינם מחבבים הפרעות מזרים. אם מישהו יאיים על סגנון חייהם או אם חד הקרן יבקש זאת מהם, הם יצודו ללא לאות את אותו אחד. העצים יעזרו לקנטאורים במסע הציד. בחלק הצפון מערבי של היער ישנה גם מערה ובה מספר הרפיות. הסיבה היחידה שהצליחו לשרוד היא כי מערתם מוגנת היטב.

אותן הרפיות מוכרחות לעוף בשביל ציד מעבר ליער בריציט או שהעצים יקרעו אותן לגזרים. לעיתים ישנן מפלצות משוטטות ממישור העשב הגדול וחד הקרן עושה כל שביכולתו לצוד אותן יחד עם היער.

יער גראקן

הטיפשים צועדים בחוסר מחשבה ליער גראקן הינה אימרה ידועה. כל דבר ביער הזה, הוא באופן בסיסי גדול יותר ומרושע יותר מכל מקום אחר בעמק. כל הדיוווחים מצביעים על כך שעושים הינם המפלצת הנפוצה והדומיננטית ביער גראקן ומספרם עולה על 20. הסלעים הזרוקים והעצים השבורים מעידים על כוחם הרב.

למרבה התעלומה, העושים אינם יוצאים מן היער. ישנה שמועה כי העושים אינם מכיוון שהם שומרים שמשהו אחר לא ייצא אך האגדות בנוגע לאותו משהו, עמומות עד מאד.

עוד יצור שידוע כי הוא משוטט ביער הינו דוב הינשוף. אותם יצורים (שהשמועה אומרת כי נוצרו מניסויים של קוסם מטורף), ידועים באגרסיביות הרבה שהם מפגינים ובניגוד לעושים - אין להם בעיה לצאת מגבולות היער ולחתוך אדם בוגר לחתיכות קטנות עם מקורם החד וטפריהם.

מסיבה זו, אף אחוואי אינו טיפש מספיק לבנות את חוותו קרוב מדי אל היער. בהרבה מקרים, ניתן לראות עדויות או לשמוע ציללים המעידים על התכתשות אלימה בין דובי הינשוף והעושים על השליטה ביער.

מערת מליניר

המערת סביב העיר עשירות ביצורים. במפה מצויינות רק מספר מועט מהן. המכרות הישנים הן הבסיס של קובצת שודדים אנושיים חסרי מוסר שמנהיגם (ניקולאס מייבראש), מחזיק בבית במליניר תחת זהות מזויפת.

השודדים לאעולם לא חוקרים את המכרות מעבר לנדרש היות והם מאמינים כי המערות רדופות ברוחות גמדים ובני אדם מן העבר.

עוד כתוצאה מכך, השודדים תמיד נמצאים בחבורה קטנה של לפחות שלושה מהם.

ניקולאס, בהיותו עירוני, אינו מאמין באגדות אלו ולכן מנסה כל הזמן לשלוח נבחרים, במטרה למצוא אותם אך הללו מתרחקים עד לנקודה בו העששית אינה נראית לעיני הששאר.

ניקולאס עצמו אינו חושד בדבר. השודדים תלו לא מעט פעמונים וכו' והדבר מעניק לשוטטות במכרות, תחושה מוזרה ואף מטרידה.

אותם שודדים, הציחו להשיג כמות עצומה של זהב. הם לרוב, תוקפים את השיירות מקליין לכיוון מליניר ובזמן האחרון ככה בהצלחה - עד כי סוחר קליין ואנשי מליניר הכריזו על פרס למי שימצא את מנהיג החבורה ויביא אותו למשפט.

כמובן שכרגע, ניקולאס אינו חושף את זהותו ונחשב כאדם מכובד העיירה. אם הדמויות יחליטו (לאחר שהשיגו ידע) לתקוף אותו או להצביע עליו, ניקולאס היה ערמומי דיו לבקש הוכחות כנגד רצון השופט בעיירה.

האזור סביב טורלין

אוכלוסיית בני המחצית גדלה באזור זה כאשר האדם הגיע.

בני המחצית אשר עברו להתגורר בבתי האדם, ניצלו היות ויום אחד כל בני המחצית אשר נשאו במחילותיהם - נמצאו מתים.

עוד שבט של יצורים נמצא באזור והם דומים לחתוליים משהו וטפרים ארוכים.

הם קוראים לעצמם ראקאסטה.

חלק מתושבי האזור הזה הינם גובלינים וקובולדים ווארגים, ישנו פרס על מי שיביא עמו גופות גובלינים וקובולדים ווארגים.

חוץ מן היצורים הללו, ישנה שמועה כי מישהו גדול הדומה לעכברוש עוצמתי, מתגורר באזור עוד שבט שעבר להתגורר באזור (אך לא ידוע מהיכן). הינו שלבא של גריקים...

יער בצת

יער בצת הינו בית הגידול ידוע לעשרות מפלצות. גופות אשר נמצאות ביער, לרוב הופכות במעשה קסם כלשהו לגועלים המושטטים ביער ותוקפים.

גועלים אלו הן יוצאי דופן מכיוון שזכרונות האדם שהיו, נשארים. עובדה זו הופכת אותם ערמוניים יותר ואויבים מסוכנים יותר.

הגועלים מונהגים ע"י נקזן שהיה בעברו לוחם ומצביא בשם אושרד טונשה.

אושרד וכנפיית הגועלים הם חלק מן הסיבה שאנשי הלטאה בסכנת הכחדות באזור.

הבעיה טמונה בכך שאם הגועלים ינצחו את אנשי הלטאה - אזי העמק בסכנת מתקפת גועלים היות וכל מי שנפל מולם חלל, מצטרף לצבאם. אם אנשי הלטאה ינצחו, ללא ספק יבחרו בדרך של פשיטות ושוד.

מה שידוע הוא כי כוח הגועלים נחלש כאשר הם מתרחקים מיער בצת. לא ידועה הסיבה מדוע. אולי זה המקום ואולי זו נוכחותו של אושרד ואולי אף קסם עתיק החבו ביער.

מה שבטוח, שבעיה זו תצטרך להיפתר ואין פתרון שיוביל לשלום. רק אופציה גרועה פחות.

הביצה השחורה

מפרצי הביצה השחורה על מימיהם השקטים מטעים... בתוכם שוכנים עשרות יצורים. חלקם רגילים וחלקם פארודיה מעוותת על יצורים קיימים. יצורים העשויים מטחב חלקלק וקנוקנות, יצורים המזכירים לטאות דביקות כחיקוי לאדם. בולי עץ נסחפים מתגלים לעיתים כתנינים בהסוואה.

חלק מן העצים הם טורפים שבבסיסם שלדי חיות כמזכרות. מוטציה מוזרה של תנין הופיעה לאחרונה סמוך לביצה השחורה: מעין תנין ההולך על שניים גרר דייג אומלל לביצה. הדייג לא נמצא אך עקבות התנין הובילו חזרה לחוות סביב, שם התגלה כי נחטפה נערה צעירה ונלקחה. אנשי החוות מאד מעוניינים לדעת מה עלה בגורלה.

טרולים גם כן משוטטים בביצה השחורה, גופם החלקלק והדוחה משתלב היטב עם האזור. שלטונם של הטרולים בעומק הביצה מוחלט ואין קורא תיגר עליהם אך משום מה, הם אינם מתרחקים מעומק הביצה למעט הפעמים שהם מחפשים טרף.

סוג מוזר של איש לטאה נצפה במקום בזמן האחרון והדיווחים מתגברים על נוכחותם. מעט מאד ידוע חוץ מזה.

הגבעות המקורונות

מכיוון שבגבעות המקורונות ישנה את אחת הדרכים היחידות אל מחוץ לעמק, לא מפתיעה העובדה שיצורים שונים החליטו להתיישב שם ולשדוד את העוברים ושבים.

אחת החבורות המפורסמות היא של שלושה מינוטאורים צעירים המלווים במנטיקור. חבורה זו לרוב דורשת רבע מן השלל בתמורה לכך שיחוסו על חיי העוברים. בתחילה היו דורשים יותר ואף לעיתים הורגים את כל מי שעבר למען אוכל, אך כאשר ראו כי התנועת מסחר הופכת דלילה - שינו גישה.

היות והחבורה הזו קשוחה למדי, תמורת התשלום המוזכר הם לרוב מלווים את השיירה החוצה מן העמק ללא בעיות מיוחדות.

היצורים האחרים בגבעות הם הגובלינים אשר נמאס להם לחיות בצל המינוטאורים וחשבים לעבור מקום.

גבעות העצם

במשך תקופה ארוכה, מאורתו הגדולה של הדרקון 'אפר' נותרה שוממה לאחר שהקוודריאל טיפלו בו. השלל נבזז מזמן ע"י הרפתקנים. אך שמועות על מות הדרקון יצאו מן העמק והגיעו לפינות בהן מתגוררים דרקונים אחרים. שמועה שכזו הגיעה אל בן דודו - 'צרב' - אשר עף לכיוון העמק במטרה לשמור על האוצר רק בכדי לגלות שהאוצר נבזז.

צרב, בזעמו, הרג חלק מן המפלצות שבאזור ונשבע להשיב את השלל שלדעתו מגיע לו כירושה. כרגע הוא מדי פעם יוצא לשרוף חוות ולטרוף מפלצות והרפתקנים נודדים.

הקוודריאל הנוכחי אכן יצא לשם ללמדו לקח אך הם שגו בהערכת כוחו וספגו מפלה.

צרב הינו דרקון אדום בוגר וזועם. חושיו חדים ומאורתו היא קומפלקס המלא במלכודות וללא ספק הינו היצור החזק בעמק. השאלה היא, מתי יחליט לצאת למסע הנקמה...

ספינת המלך

אומרים כי מתחת למפל האדיר שבאגם אוסטרל, ישנו אוצר. הסיפור המסופר הוא, כי מלך יחד עם יועציו הפליג בספינה עם אוצר אשר נועד לחתונת בנו ולמשפחת הכלה. היות ומיהרו, הוא פקד על רב החובל לנוע כמה שיותר מהר. רב החובל הפליג גם בלילות וכאשר הגיעו לאזור זה עם הערפילים שבו, איבדו שליטה והספינה התנפצה במפל. נכון להיום, לא מעט חוקרים קיפדו את חייהם בניסיון למצוא את האוצר.

הריסות העורב

ממזרח לגבעות הבוערות, ישנו מבצר הידוע כמבוך קטלני. השמועה אומרת כי היה שייך לנוכל רב אמן שפרש לאחר קריירה ארוכה כהרפתקן. בעזרת אכזריות, כוח, קסם ודיפלומטיה - שכנע ההרפתקן הזה שבט של גובלינים כי ייבנו עבורו את המבצק ואז סילקם ללא תשלום. לאחר מספר שנים נעלם וגורלו לא נודע. מאז, שבטי גובלינים וקובולדים התנחלו במקום.

המצוק המיילל

המצוק המיילל נמצא ביער גאונטלין באזור שבשליטת הנולים. מדובר בצוק גדול עשוי גרניט בגובה של כמעט חצי ק"מ וברוחב של ק"מ וחצי מכל כיוון ובתוכו מעברים צרים מסתוריים (האלפים יודעים דרכים סודיות בהן היות ולעיתים הם מופיעים בלב אזור הנולים). המקום קיבל את שמו מן היילה הגדולה הנשמעת כאשר הרוח עוברת בתוכו בלילות סערה. ישנם כאלו שמאמינים כי המקום כולו הינו כלי נגינה של ענקים או שמא מכשיר עינויים. מוזר אף יותר כי בלילות ירח מלא, אורות כחולים מהבהבים בסלע. הנולים והדובלינים נמנעים מהלתקרוב לשם עקב פחד פרימיטיבי ואילו האלפים, למרות היותם רציונליים יותר, מעדיפים להימנע מלהתקרב אם אין הדבר הכרח. אם הרפתקן ירצה להגיע לשם, הוא יגלה שהדבר מורכב. המקום נמצא כאמור בלב אדמת הנולים.

מבצר האביר האפל

למרות כי כמות האלמתיים כאן פחותה מאשר בביצות הדכדוך, שלדים זוזמבים ואף גרוע מכך עדיין משוטטים סביב המבצר. מעט מאד ידוע אודות האביר האפל ומשרתיו. השמועה העיקרית היא, כי הוא צאצא של אחד המתנקשים לוחמים שהכו בקוסמים בזמן מלחמת החרב והשרביט (ראה בחלק ההיסטוריה). ישנם סיפורים נוספים על מקורו ועל מקור משרתיו אך הסיפורים כדרכם - סותרים אחד את השני ולכן האמת אינה ידועה.

במכרות שליד הגבעות הסמוכות למליניר, נמצאת חברת שודדים בעלת מוניטין אימתני התוקפים את החלשים וחסרי ההגנה.

השמועות מספרות כי המכרות היו שייכים בעבר לגמדים ואילו השודדים העירו משהו קבור שלעולם לא היה אמור להיות חי. ישנו חשש גדול כי אם המכרות לא ייאתמו והשודדים יובאו לצדק או יגורשו - סכנה גדולה תאיים על האזור כולו.

המערות השורקות

המערות השורקות נמצאות מצפון וממערב למליניר והן שריד גמדי של מחילות ומערות מסועפות. ישנן שתי כניסות ידועות למערות ועל שניהן ישנה שמירה מטעם העיר אך חייבת להיות כניסה סודית אליהם, זאת כי מפלצות עדיין יוצאות משם לשחר לטרף. כאשר הרוח עוברת דרך הכניסה הגדולה, נשמע קול שריקה גדול ורעש זה יחד עם המוניטין של המערות - מספיק בכדי להרתיע את המקומיים לחקור את תוכנן. ההיסטוריה של המערות רצופה בחמדנות, עצב וכעס. הגמדים היו הראשונים לסבול מקדרות כאשר חפרו שם אך בהיותם גזע רציני בהתנהלותו, לא שמו לב לכך. כאשר שכרו בני אדם לעזרה - האחרונים החלו לריב תכופות בינם לבין עצמם. זמן קצר לאחר מכן, הגמדים נטשו את המערות ללא הסבר. פשוט אספו את חפציהם וחזרו לגבעות פארולאס.

בני האדם, להוטים להרוויח מן המערות, החלו לנוע פנימה בניסיון לזכות זהב ומינרלים נוספים אשר נמצאו שם. רק לאחר חודש כאשר נמצאו שלדי גמדים, מבותרים לחציכות, הבינו כי ישנו כוח שם שאולי ועדיף להתרחק ממנו. המקום מעורר שנאה בלב אלו החוקרים אותו וכיום בני האדם מספרים לילדיהם כי השריקות המגיעות משם, הינן צלילי הרוחות של אלו שמתו במקום ונמנעים מלהתקרב.

הריסות קראל

הריסות קראל הן מקום עתיק יומין שהשתלט עליו גזע מוזר של אנשי לטאה (שאינם דומים לאנשי הלטאה הנפוצים יותר). אפילו אלו הרגילים לצוד בביצה, משתדלים לא להתקרב.

המגדל הרדוף

בקצה ביצות הדכדוך מופיע מגדל חיוור בינות הערפילים, סגנון בנייתו מוזר וישנו גלגל מים ליד המשמיע צלילים חורקים בסנכרון עם האורות המוזרים המופיעים במגדל. יש כאלו המספרים בלחש, כי רוח של סר גיימסון נמצאת שם.

